

WayScience

International Scientific and
Practical Internet Conference

**«Development of Education, Science and Business:
Results 2020»**

Редакція Міжнародного електронного науково-практичного журналу «WayScience»

Матеріали подані в авторській редакції. Редакція журналу не несе відповідальності за зміст тез доповіді та може не поділяти думку автора.

Розвиток освіти, науки та бізнесу: результати 2020: тези доп. міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, 3-4 грудня 2020 р. – Україна, Дніпро, 2020. – Т.1. – 638 с.

(Development of Education, Science and Business: Results 2020: abstracts of the International Scientific and Practical Internet Conference, December 3-4, 2020. – Ukraine, Dnipro, 2020. – P.1. – 638 p.)

Міжнародна науково-практична інтернет-конференція «Розвиток освіти, науки та бізнесу: результати 2020» присвячена основним дослідженням цього року.

Тематика конференцій охоплює всі розділи Міжнародного електронного науково-практичного журналу «WayScience», а саме:

- державне управління;
- філософські науки;
- економічні науки;
- історичні науки;
- юридичні науки;
- сільськогосподарські науки;
- географічні науки;
- педагогічні науки;
- психологічні науки;
- соціологічні науки;
- політичні науки;
- філологічні науки;
- технічні науки;
- медичні науки;
- хімічні науки;
- біологічні науки;
- фізико-математичні науки;
- інші професійні науки.

Дніпро – 2020

ДИСТАНЦІЙНО-ВІРТУАЛЬНЕ НАВЧАННЯ – ВИМОГА ЧАСУ

Двірна О.А.

ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі», к.ф.-м.н., пров. наук. співробітник Навчально-наукового центру забезпечення якості вищої освіти

Гоцева К.А.

ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі», студентка спеціальності Інформаційна, бібліотечна та архівна справа

Сьогодні дистанційна освіта – це поширене явище у багатьох країнах світу, і з кожним роком її популярність зростає. У березні 2020 р. Генеральний директор організації ЮНЕСКО Одрі Азулай заявила, що через пандемію коронавірусу COVID-19 понад 1,5 мільярда молодих людей у 165 країнах світу не можуть відвідувати заняття через закриття загальноосвітніх навчальних закладів [1]. Запровадження карантину змінило життя кожного з нас, та особливо вплинуло на заклади освіти, змусивши пристосовуватись до нових умов надання освітніх послуг. Відтак питання дистанційного навчання нині залишається як ніколи актуальним.

Історично дистанційне навчання виникло у 1840 р., коли Ісаак Пітман запропонував навчання через поштовий зв'язок для студентів Англії. У 1856 р. Чарльз Тюссе та Густав Лангеншейдт розпочали викладання мови заочною формою у Німеччині. Не існує єдиного визначення для дистанційного навчання. Скоріше, існує багато підходів до розуміння цього терміна. Слід також зазначити, що поряд з терміном «дистанційне навчання» вживаються і такі терміни, як заочне навчання, домашня освіта, самостійне вивчення, відкрите навчання, незалежне навчання, екстернат, навчання на відстані тощо. Всі вони належать до однієї проблемної області, проте мають дещо різні відтінки значень [2].

У 80-х роках ХХ ст. поширився термін «дистанційна освіта», основною характеристикою якої є відокремлення вчителя від учня (саме в цьому полягає різниця між дистанційною освітою та традиційною освітою). Дистанційна освіта включає в себе дві підсистеми: дистанційне викладання та дистанційне навчання. Цей вид навчання дозволяє отримати вищу освіту всім категоріям населення – від домогосподарок до менеджерів вищої ланки, що бажають отримати другу вищу освіту. Дистанційне навчання дає можливість негайно застосовувати отримані знання на практиці, адже воно створене для отримання освіти без відриву від виробництва. За останні роки, і особливо нині, коли коронавірус охопив увесь світ, розвиток інформаційних технологій зробив актуальною проблему модернізації системи освіти. Суть такої модернізації найбільше відбилася в концепції дистанційної освіти, яка, завдяки такому глобальному явищу як Інтернет, охоплює широкі шари суспільства та стає найважливішим фактором його розвитку.

Освіта має стати доступною будь-якій людині, у будь-якому місці, у будь-який час і з будь-якої спеціальності. У зв'язку зі стрімким розвитком інформаційного суспільства відбуваються конструктивні зміни системи освіти, а саме спостерігається максимальне використання Інтернет-мережі. Використання новітніх технологій є вимогою не лише поточного реформування освітньої галузі України, передбаченого новим законом України «Про вищу освіту» (2014 р.), але й глобальною потребою сучасного світу.

Однак потрібно визнати, що розвиток дистанційного навчання в Україні розпочався значно пізніше, ніж у країнах Західної Європи. При цьому процес запровадження новітніх технологій у системі освіти, включаючи дистанційно-віртуальне навчання, відбувався в умовах недостатнього рівня інформатизації українського суспільства, незначної кількості

комп'ютерної техніки у вищих та середніх навчальних закладах України та відсутності спеціалізованих методик дистанційного навчання.

Сутність дистанційно-віртуального навчання полягає в розумінні навчання як процесу здобуття студентом знань. Добре організоване дистанційне навчання нагадує мобільну віртуальну співрозмову «викладач-студент». Дистанційно-віртуальне навчання має низку позитивних ознак. За допомогою використання дистанційних технологій відбувається краще розуміння й запам'ятовування студентом навчального матеріалу. Дистанційні курси з тих чи інших навчальних дисциплін, як правило, є мультимедійними, містять значну кількість кольорових високоякісних зображень, анімацій, аудіо- та відеофрагментів, включають посилання на кращі світові інформаційні джерела, а також забезпечують процес поточного та підсумкового тестування студентів у режимі on-line і миттєве оцінювання їхніх знань. У підсумку ступінь розуміння студентом навчального матеріалу дистанційного курсу підвищується на 50-60% порівняно з аналогічним традиційним курсом, при цьому ступінь запам'ятовування підвищується в середньому на 25-50% [3]. Крім цього викладач має можливість здійснювати періодичне оновлення навчального матеріалу курсу, тоді як для звичайних друкованих підручників виконання такої функції є досить проблемним. Безумовно, мультимедійні підручники дозволяють порівняно легко і з певною частотою (один раз у навчальний рік чи семестр) оновлювати зміст курсу.

Перевагою дистанційного курсу є також використання студентом за допомогою електронної бібліотеки значного обсягу матеріалів. Так, у ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі» функціонує електронна бібліотека, фонд якої налічує понад 32 тис. документів. Згідно посилань на інформаційні джерела, запропонованих викладачем у дистанційному курсі, студент має змогу відшукати в інституційному репозитарії (електронному архіві) університету необхідні навчально-методичні розробки, монографії чи наукові статті з періодичних видань.

Позитивом дистанційного навчання варто вважати наявність постійних комунікацій між викладачем та студентом. Відбувається систематичне консультування викладачем студента, взаємодія та взаємобмін інформацією. Дистанційно-віртуальне навчання надає можливість працюючим студентам самостійно розподіляти власний час на опанування тієї чи іншої навчальної дисципліни. Віртуально-дистанційні курси можуть бути доступними студентам у будь-якому місці, де є технічні засоби для виходу в Інтернет-мережу [4].

Як засвідчує досвід організації навчального процесу в навчальних закладах України, COVID-19 заохочує здійснювати інноваційні рішення за порівняно короткий проміжок часу та запроваджувати дистанційне навчання з використанням різних веб-серверів, платформ, ресурсів та соціальних мереж. Сучасні дистанційні технології навчання відіграють велику роль у забезпеченні якості підготовки фахівців, відкритості й доступності освіти. Дистанційні курси допомагають студентам ефективно використовувати свій час на навчання та роботу. Відтак гарна освіта в умовах формування інформаційного суспільства – це синтез різних форм одержання знань і сучасних інноваційних технологій, оптимальну комбінацію яких може визначити для себе лише безпосередньо студент.

Нині інформаційно-комунікативні технології розвиваються надзвичайно стрімко, тому дистанційне навчання стає глобальним явищем освітньої та інформаційної культури в підготовці студентів. Головним завданням дистанційного навчання є розвиток творчих та інтелектуальних здібностей людини за допомогою відкритого й вільного використання всіх доступних освітніх ресурсів і програм, зокрема в Інтернет-мережі. Отже, дистанційно-віртуальне навчання – це вимога часу, яка забезпечує безперервний зв'язок студентів з викладачем, оптимізуючи їх пошукову діяльність.

Список літератури:

1. Covid-19 та дистанційне навчання у закладах вищої освіти: аналітичний огляд наукових публікацій з міжнародних видань. URL: <http://nubip.edu.ua/node/79877>

2. Дистанційна освіта в країнах світу. URL: <http://www.osvita.org.ua/distance/world/>
3. Мигович С.М. Огляд сучасного стану дистанційного навчання в Україні. URL: http://www.mnau.edu.ua/files/02_02_01_10/mygovich/2012-mygovich-ossdnu.pdf
4. Переваги та недоліки дистанційної освіти в умовах розвитку інформаційних технологій та телекомунікацій. URL: <http://ir.nmu.org.ua/jspui/bitstream/123456789/146434/1/142-144.pdf>

Горбаньов В.В., Карпенко Л.А., Прозорова І.С. СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК СТАНДАРТИЗАЦІЇ ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ У СТАРОДАВНЬОМУ СВІТІ	307
Горбовий О.В., Михайлова Л.М., Дубік В.М. ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОЦЕСУ ЗАЛУЧЕННЯ КОМАХ ДО ШТУЧНИХ ДЖЕРЕЛ ОПТИЧНОГО ВИПРОМІНЕННЯ	310
Gordiichuk O. FREE TIME OF A MODERN RESIDENT OF UKRAINE	312
Горошкін І.О. НАВЧАННЯ УСНОГО ІНШОМОВНОГО СПІЛКУВАННЯ В 5-6 КЛАСАХ ГІМНАЗІЇ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ МОВЛЕННЄВИХ СИТУАЦІЙ	313
Горошкіна О.М. ПІДГОТОВКА ВЧИТЕЛЯ ДО ПРОВЕДЕННЯ КОМПЕТЕНТІСНО ОРІЄНТОВАНОГО УРОКУ	315
Графська О., Євдошенко О. СУТЬ І ЗНАЧЕННЯ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВОМ В ПЕРІОД ПАНДЕМІЇ COVID -19	318
Hrinenko A. FEATURES OF TRANSLATION OF BUSINESS TERMS	320
Грушецький С.М., Рудь А.В., Посна С.С. МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ ЛАБОРАТОРНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ МАЛОГАБАРИТНОГО МАШИННОГО АГРЕГАТУ	323
Гудим Н.Г., Оселедець Д.Д., Алексєєва А.А., Лихолат Ю.В., Бородай Є.С. РОЛЬ БІОЛОГО-ЕКОЛОГІЧНИХ КВЕСТІВ У ПРОФОРІЄНТАЦІЙНІЙ РОБОТІ	327
Гузей О.І. ДОСЛІДЖЕННЯ ТРАФІКУ МЕРЕЖ ЗА ДОПОМОГОЮ ПРОГРАМИ АНАЛІЗАТОРА WIRESHARK	329
Гуляк О.Б. РОЗВИТОК ЕСТЕТИЧНИХ СМАКІВ ОСОБИСТОСТІ ПРИ ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	332
Davidenko N. POSITIVE TRANSFERENCE AND INTERFERENCE WHEN LEARNING A SECOND FOREIGN LANGUAGE	334
Двірна О.А., Гоцева К.А. ДИСТАНЦІЙНО-ВІРТУАЛЬНЕ НАВЧАННЯ – ВИМОГА ЧАСУ	336
Дементьева А.О. УСНЕ МОВЛЕННЯ ЯК СКЛАДОВА ЧАСТИНА ДІЛОВОГО СПІЛКУВАННЯ	339
Дем'яненко В. МАРКЕТИНГОВА СТРАТЕГІЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА МОЛОЧНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ	341
Денєка Т.К., Кочкодан О.Д. ВИЗНАЧЕННЯ ВМІСТУ ХАРЧОВИХ ДОБАВОК У М'ЯСНИХ ПРОДУКТАХ	344
Джамалзаде Н.Э. кызы ХАРАКТЕРИСТИКА ОСОБЕННОСТЕЙ ГЛАГОЛЬНЫХ ПРЕДЛОЖЕНИЙ НЕМЕЦКОГО ЯЗЫКА В СТРУКТУРНОМ СИНТАКСИСЕ	346
Джигіль Ю.С., Півторак Ю.В. АКТУАЛІЗАЦІЯ НЕОБХІДНОСТІ ПРОЄКТУВАННЯ ШУМОЗАХИЩЕНОГО ЖИТЛА В СУЧАСНІЙ АРХІТЕКТУРНО-БУДІВЕЛЬНІЙ ПРАКТИЦІ В УКРАЇНІ	350
Didmanidze I.S., Bagrationi I.O. ON THE AXIOLOGICAL AND PEDAGOGICAL APPROACH OF TECHNICAL AESTHETICS IN INFORMATION SCIENCE EDUCATION	354
Добрянська А.Ю. АСПЕКТИ ВИКЛАДАННЯ ІНТЕГРОВАНОГО КУРСУ «Я ДОСЛІДЖУЮ СВІТ»	357
Добрянський В.В. ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС В УМОВАХ КАРАНТИНУ: ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ЗАНЯТТЯХ ЗАГАЛЬНОТЕХНІЧНИХ ДИСЦИПЛІН	360
Долженкова О.О. ВПРОВАДЖЕННЯ ТЕХНОЛОГІЙ STEM - ОСВІТИ ПРИ ПРОВЕДЕННІ УРОКІВ БІОЛОГІЇ У ФОРМІ КВЕСТІВ	363
Донець В.В. СУСПІЛЬНЕ ТЕЛЕБАЧЕННЯ: ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО	